

Nr 223.

Av herr **Anderson** i Råstock, om höjning av det utav
*Kungl. Maj:t begärda anslaget till fåravelns be-
främjande.*

Årligen importeras under normala tider 6 à 7 miljoner kg. ull.

Då det utan tvivel är önskvärt och det helt säkert även är möjligt att i avsevärd utsträckning onödiggöra detta slags import, torde emellertid kraftigare åtgärder än hittills behöva vidtagas från statsmakternas sida.

Många betesmarker i vårt land utnyttjas icke alls och andra högst ofullständigt. Om nu genom lämplig upplysningsverksamhet från statens organ för lantushållsfrågor innehavare av dylika betesmarker uppmärksamgjordes på de ekonomiska fördelar, som kunde utvinnas genom en rationellt bedriven fåravel, skulle säkerligen ett högst aktningvärt uppsving åstadkommas i vår inhemska ullproduktion.

Att all energi måste användas för väckande av intresset för fåravel torde framgå av det förhållandet, att enligt statistiken en faktisk tillbakagång i denna del av landets boskapsskötsel kan konstateras.

Är det önskvärt för den enskilde att tillvarata alla ekonomiska hjälpkällor, så blir det ännu önskvärdare för samhället i sin helhet, ett förhållande som dagligen bjärt illustreras under nu rådande kristider.

Fastän känt, eller åtminstone anat av alla, att vi, därest alla våra möjligheter för inhemsk ullproduktion tidigare utnyttjats, vi för närvarande icke skulle vara i ett så svårt läge beträffande det viktiga beklädnads-materialet ull, har hittills ingen särskild livaktighet yppat sig å detta område. Upplysning väcker emellertid intresset och detta särskilt, om staten finner nödigt ingripa.

Om nu av lantbruksstyrelsen en populärt hållen, av sakkunnig hand utarbetad broschyr anskaffades, innehållande anvisningar och råd angående fåravelns förutsättningar och möjligheter, och sedan i en massupplaga spriddes bland särskilt de smärre egendomsägarna och arrendatorerna, skulle
Bihang till riksdagens protokoll 1918. 4 saml. 86 häft. (Nr 223—225.) 1

säkerligen den uppräckning åstadkommas, att vi här liksom i Tyskland snart kunde glädja oss åt att så gott som varje liten lantbrukare kunde åtminstone tillgodose eget behov, ja, de flesta även lämna ett litet överskott till allmänheten. Spridningen av broschyren kunde lämpligen anförtros åt hushållningssällskapen samt statskonsulenten i fårskötsel.

Ytterligare torde direkt upplysningsverksamhet böra igångsättas, exempelvis genom föredrag i detta ämne, särskilt å sådana orter där intresset nu är minimalt, men där goda förutsättningar för fåravel förefinnes.

Korta upplysande artiklar i ämnet borde även tillställas dagspressen, och torde man kunna utgå ifrån att detta slags upplysningspropaganda välvilligt skulle beredas plats i de allra flesta tidningar utan särskild kostnad.

I torvfrågan har liknande propaganda som bekant bedrivits genom utsändande av broschyr, tidningsartiklar samt föredrag och upplysningsmöten.

Emellertid, all sådan verksamhet kräver givetvis pengar, och även om det i år begärda anslaget för fåravelns befrämjande, 35,000 kronor, får anses som en rätt avsevärd ansats i rätt riktning, så torde i allt fall detta belopp icke vara avsett för, eller i alla händelser icke räcka till för den mera intensiva propaganda, som här ovan ifrågasatts.

I förhoppning om att lantbruksstyrelsen och möjligen även textilindustriens målsmän sättas i tillfälle yttra sig över ovanskrivna förslag, torde någon utförligare motivering icke nu erfordras, då helt säkert enighet råder bland samtliga intresserade därom att allt bör göras som göras kan i denna så betydelsefulla fråga.

Med stöd av vad här anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta *höja* det i Kungl. Maj:ts proposition nr 1, nionde huvudtiteln, punkt 29, begärda anslag för fåravelns befrämjande med 15,000 kronor, att av lantbruksstyrelsen användas för bedrivande av intensiv upplysningsverksamhet bland ägare eller innehavare av särskilt mindre jordbruk om förutsättningarna för löande fåravel.

Stockholm den 26 januari 1918.

Anders Anderson

i Råstock.